

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 25 września 1945 r.

Nr 36

T R E Ś C :

DEKRETY:

Poz. 215	- z dnia 23 czerwca 1945 r. Przepisy wprowadzające Kodeks Wojskowego Postępowania Karnego.	288
216	- z dnia 23 czerwca 1945 r. Kodeks Wojskowego Postępowania Karnego.	284

215

DEKRET

z dnia 23 czerwca 1945 r.

Przepisy wprowadzające Kodeks Wojskowego Postępowania Karnego.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U.R.P. Nr 1, poz. 1) Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Z dniem wejścia w życie Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego tracą moc, z zastrzeżeniami podanymi niżej, dotychczasowe przepisy, dotyczące wojskowego postępowania karnego.

Art. 2. Przepisy Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego stosuje się do spraw wszczętych przed dniem wejścia jego w życie, z zastrzeżeniami, wskazanymi niżej w art. 3 i 4.

Art. 3. Sprawy, wszczęte i prowadzone według przepisów dotychczasowych, uznaje się za wszczęte i prowadzone prawidłowo, choćby nie odpowiadało to przepisom Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego.

Art. 4. Postępowanie wojskowego organu wymiaru sprawiedliwości, wszczęte przed dniem wejścia w życie Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego, toczy się do końca przed tym organem według przepisów dotychczasowych.

W razie jednak uchylecia wyroku lub wznowienia postępowania, dalsze postępowanie toczy się według przepisów Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego.

Art. 5. Wykonanie kar, orzeczonych przed dniem wejścia w życie Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego, odbywa się według przepisów tego kodeksu.

Art. 6. § 1. W razie umorzenia postępowania postanowieniem lub wyrokiem na podstawie art. 15 Kodeksu Karnego Wojska Polskiego, jeżeli zachodzi potrzeba umieszczenia oskarżonego w zakładzie leczniczym, prokurator wojskowy zwraca się do właściwej władzy o wydanie zarządzenia celem umieszczenia oskarżonego w odpowiednim zakładzie lub o zwolnienie go ze służby wojskowej i przekazanie rodzinie lub właściwym władzom cywilnym.

§ 2. Jeżeli oskarżony nie jest żołnierzem, prokurator przekazuje go w tym celu sądowi powszechnemu.

Art. 7. § 1. W razie umorzenia postępowania postanowieniem lub wyrokiem na podstawie art. 69 § 4 Kodeksu Karnego Wojska Polskiego, jeżeli zachodzi potrzeba umieszczenia oskarżonego w zakładzie wychowawczym, prokurator wojskowy zwraca się do właściwej władzy wojskowej o wydanie zarządzenia celem zwolnienia oskarżonego ze służby wojskowej i przekazania go sądowi powszechnemu dla zastosowania środków wychowawczych.

§ 2. Jeżeli oskarżony nie jest żołnierzem, prokurator przekazuje go w tym celu sądowi powszechnemu.

Art. 8. Właściwość sądów wojskowych nie rozciąga się na przestępstwa, popełnione przed zaistnieniem okoliczności uzasadniających tę właściwość, o ile przepis szczególny nie stanowi inaczej.

Art. 9. W czasie wojny lub powszechnej mobilizacji właściwość sądów wojskowych co do osób, podlegających im w tym czasie, rozciąga się na zbrodnie popełnione przed zaistnieniem tej właściwości.

Art. 10. § 1. W czasie wojny lub powszechnej mobilizacji postępowanie karne co do osób, podlegających w tym czasie właściwości sądów wojskowych, odnosi się poprzednio popełnionych występów i wykroczeń zawieszających się do czasu ustalenia okoliczności, uzasadniających tę właściwość.

§ 2. Z chwilą demobilizacji osób, wymienionych w § 1: zawieszone w stosunku do nich postępowanie karne może być umorzone, jeżeli zachodzi przypadek mniejszej wagi, zła wola sprawcy jest nieznana, skutki czynu mało ważne albo sprawca swą służbą w wojsku wykazał poprawę lub przestał być niebezpieczny dla istniejącego porządku prawnego albo gdy ściganie przestępstwa w drodze postępowania sądowego jest nieskuteczne.

Art. 11. Z dniem wejścia w życie Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego dotychczasowi obrońcy wojskowi przestają być obrońcami wojskowymi, o ile nie zostaną wpisani na listę obrońców wojskowych w

myśl art. 51 Kodeksu Wojskowego Postępowania Karnego.

Art. 12. W sprawach, podlegających właściwości sądów wojskowych, do dochodzenia których powołane są ustawami szczególnymi organa bezpieczeństwa publicznego, prokurator wojskowy sprawuje nadzór nad prowadzeniem dochodzenia. Może on udzielać wiążących wskazówek prowadzącemu dochodzenie.

Art. 13. Z zachowaniem praw i obowiązków oficera śledczego postępowanie przygotowawcze może prowadzić funkcjonariusz śledczy organu bezpieczeństwa publicznego.

Art. 14. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Art. 15. Wykonanie dekretu porucza się Ministrom: Obrony Narodowej, Sprawiedliwości, Bezpieczeństwa

Publicznego i Administracji Publicznej — każdemu w zakresie jego działania.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski

Marszałek Polski

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

Minister Administracji Publicznej:

Edward Ochab

216

DEKRET

z dnia 23 czerwca 1945 r.

Kodeks Wojskowego Postępowania Karnego.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U.R.P. Nr 1, poz. 1) Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

DZIAŁ I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Postępowanie karne w sprawach o przestępstwa, należące do właściwości sądów wojskowych, odbywa się według przepisów niniejszego kodeksu.

Art. 2. § 1. Sąd wojskowy wszczyna postępowanie na żądanie uprawnionego oskarżyciela publicznego.

§ 2. Oskarżyciel publiczny powinien wyjednać zezwolenie na ściganie określonej osoby, jeżeli zezwolenia takiego wymaga szczególny przepis prawa.

Art. 3. Sędziowie orzekają na mocy przekonania, opartego na swobodnej ocenie dowodów, kierując się poczuciem praworządności demokratycznej.

Art. 4. Sąd wojskowy rozstrzyga samodzielnie wszelkie zagadnienia prawne, powstałe w toku postępowania, i nie jest związany orzeczeniem innego sądu lub urzędu, o ile przepis szczególny nie stanowi inaczej.

Art. 5. Wszystkie władze i organa, powołane do udziału w ściganiu przestępstw, mają obowiązek uwzględniania zarówno okoliczności przemawiających za oskarżonym, jak i przeciw niemu.

Art. 6. Nie można odmówić wszczęcia postępowania lub umorzyć wszczęte postępowanie z powodu niejasności lub sprzeczności przepisów prawa.

Art. 7. § 1. Nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza się w razie:

- a) śmierci oskarżonego, z wyjątkiem przypadku przewidzianego w art. 286 niniejszego kodeksu,
- b) przedawnienia lub
- c) innej okoliczności wyłączającej ściganie.

§ 2. Ukaranie w drodze postępowania administracyjnego, dyscyplinarnego lub honorowego nie wyklucza postępowania karnego.

Art. 8. Osoby, w stosunku do których zapadło prawomocne orzeczenie, kończące postępowanie sądu powszechnego lub wojskowego, nie mogą być pociągnięte ponownie do odpowiedzialności karnej za czyny objęte tym orzeczeniem.

Art. 9. § 1. Postępowanie karne zawiesza się w przypadku dłuższej nieobecności oskarżonego lub jego choroby, uniemożliwiającej dalsze prowadzenie sprawy. Dowody należy zebrać i zabezpieczyć.

§ 2. W stosunku do osób, które uchylają się od wymiaru sprawiedliwości, postępowanie może być zawieszone.

§ 3. Postępowanie zawiesza władza uprawniona do umorzenia postępowania.

Art. 10. Sąd wojskowy lub prokurator wojskowy mogą odmówić wszczęcia postępowania karnego, a wszczęte umorzyć na warunkach przewidzianych w Kodeksie Karnym Wojskowym.

Art. 11. § 1. Z oskarżonymi, świadkami, biegłymi i innymi powołanymi w sprawie osobami, nie władającymi językiem polskim, sąd oraz organa, prowadzące dochodzenie lub śledztwo, porozumiewają się w ich języku ojczystym, w razie potrzeby za pomocą tłumacza.

§ 2. Orzeczenia i akt oskarżenia należy na żądanie oskarżonego ogłaszać mu lub doręczać w przekładzie na język ojczysty, o ile oskarżony nie włada językiem polskim.

§ 3. Wszelkiego rodzaju oświadczenia mogą być składane przez biorące udział w sprawie osoby w ich ojczystym języku, jeżeli osoby te nie władają językiem polskim.

Art. 12. § 1. Pozbawienie wolności osoby, podlegającej właściwości sądów wojskowych, następuje w warunkach określonych w niniejszym kodeksie.